

Uvod

Učenje se obično, u svakodnevnom govoru, a neretko i u školskoj praksi, određuje kao proces sticanja znanja i razvijanja navika i veština. Ovo određenje podrazumeva da je aktivnost učenja svesna, namerna i motivisana, da se najčešće svodi na ponavljanje onoga što se uči dok se ne usvoji, te da je rezultat učenja izražen u novom znanju, navici ili veštini. Mada je navedeno određenje pojma učenja bilo rasprostranjeno ranije, i danas se nailazi na slična shvatanja među običnim ljudima-laicima, roditeljima, a ponekad i među nastavnicima.

Motivacija za učenje spada u osnovne psihološke faktore uspešnog učenja. Međutim, ako pogledamo istorijski, videćemo da se u svim periodima njoj nije pridavao isti značaj kao danas. U doba u kome je vladala teorija formalne discipline smatralo se da motivacija uopšte nema značaja za uspešno učenje. Po tom shvatanju mislilo se da te važno da učenici što napornije uče i da će tako do uspeha doći bez obzira da li su oni motivisani.

U savremenoj psihologiji motivaciji se pridaje veliki značaj. U školi i nastavi kao jedan od najznačajnijih problema postavlja se: kako motivisati učenike za učenje? Ovo je posebno važno zato što je utvrđeno da učenici iako su sposobni za učenje, ako nisu motivisani, ne rade, ne uče dovoljno i, naravno, ne postižu uspeh u učenju, pogotovu ne uspeh koji odgovara njihovim sposobnostima. Dešava se da učenik, koji je duže vremena bio slab u učenju, odjednom počinje da se interesuje za rad, počinje da uči, te se njegov uspeh naglo popravlja. Nastavnik, koji je do tada možda smatrao da taj učenik nije sposoban za njegov predmet, iznenađen je i pita se šta se to zbilo. Ustvari, učenika je nešto zainteresovalo, motivacija mu je porasla, počeo je da uči i rezultati su se iz osnova promenili.

Kad se govori o motivaciji, pa i motivaciji za učenje razlikuju se dva kvalitativno različita oblika, vrste motivacije: unutrašnja ili intrinzička i spoljašnja ili ekstrinzička motivacija.

TEORIJSKI DEO

Motivacija

Maslov je razmatrajuci odnos motivacije i licnosti ukazao da razmatranje motiva gladi neke osobe kao funkcije gastrointestinalnog trakta nije ispravan pristup motive gladi. Kod gladne jedinke ne menja se samo njena gastrointestinalna funkcija već mnoge njene funkcije. Glad je procena razdražljivosti i napetosti uz promene funkcija sećanja i misljenja. Licnost je kao celina bitan ali ne i dovoljan uslov za razumevanje motivacionih procesa. Razne klase potrebosti iz organizamaali ciljevi koji te potrebe mogu da zadovolje se nalaze u sredini u kojoj covek zivi. Ukupan motivacioni process obuhvata sledece etape: aktivirana potreba, identifikacije potrebe, analiza situacije, izbor jednog od mogucih ciljeva, planiranje puta ka cilju, ostvarenje cilja, pad napetostiizazvane nezadovoljenom potrebom. Ovaj jednostavni sled javlja se samo onda kada je potrebu lako identifikovati. Niten ukazuje da je aktivna, trajna i selktivna svhovitost koja karakterise ponasanje osnovni motivacioni fenomen koji se javlja u brojnim oblicima zavisno od vrste ponasanja i stepena slozenosti situacije. Niten navodi da je jos Vudvort razdvojio mehanizme koji pokrecu organizam na aktivnost od mehanizma ponasanja usmerenog ka cilju. Ova dva aspekta motivacionog procesa se nazivaju aktivacioni i direktivni. Aktivacioni process izaziva stanje pripremljenosti za ponasanje a direktivni oznacava selektivni odnos prema raznim ciljevima koji omogucuju zadovoljenje potrebe.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com